

vagy ha a rendelet életbelépése előtt kötötték, a rendelet életbelépésétől számított 15 nap alatt a termelés helye szerint illetékes helyi bizottságnál bejelenteni. E bejelentés elmulasztása esetén a kedvezmények, illetve a kielégítési rangsor kedvezmény nem terjed ki. Az ilyen ingatlanból eredő követelésnek a védett ingatlan 1935. évi terményeiből végrehajtás útján való kielégítésére a 2. §. 1. bekezdését megfelelően kell alkalmazni. Ha ugyane terményre több hitelezőt illet kedvezményes kielégítési jog, egymás közötti rangsorukra a helyi megbízottnál tett bejelentésnek sorrendje irányadó.

A 14.000/1933. M. E. sz. rendelet II. fejezete szerint korlátozott bármely hitelező kívánságára köteles a gazdaadós az előbb ismertetett kölcsön felhasználásáról a helyi bizottságnak illetve hitelezői felügyelet esetén a hitelezőt megbízottnak részletes elszámolást bemutatni és a kiadások természetéhez képest igazoló iratokat is csatolni. Az ilyen jelzálogos hitelező a kölcsön felhasználását saját költségén ellenőrizheti és a gazdaadós a szükséges felvilágosításokat meg nem tagadhatja tőle. A kölcsönt nyújtó intézet kérelmére az ellenőrzést a helyi bizottság illetve kiküldöttje látja el, és ez esetben az ellenőrzés költsége fejében a gazdaadós a 16.200/1933. M. E. sz. rendelet 6. §. 2. illetve 8. §. utolsó bekezdésében meghatározott költségen felül más költséggel nem terhelhető.

A „védett birtok” feljegyzést a 14.000/1933. számú M. E. sz. rendelet II. fejezetében foglalt korlátozó rendelkezések hatálya alá eső bármely hitelező kérelmére törölni kell, ha megállapítást nyer, hogy a gazdaadós a hitelezett összeget az említett hitelezők érdekeinek nyilvánvaló sérelmével nem a gazdálkodás zavartalan folytatásának biztosítása céljából használta fel, vagy ha megállapítást nyer, hogy a termények vétele tekintetében kötött szerződést illetőleg termelési szerződést a szerződő felek csupán színlegesen a többi hitelezők fedezetének csorbítása céljából kötötték.

A gazdaadós által teljesítendő szolgáltatások összegének a 10.900/1934. M. E. sz. rendelet 4. §-ában említett esetekben való kiszámítása tárgyában 1935. február hó 28-án hatályba lépett 6600/1935. I. M. sz. rendelet. (B. K. 49. szám.)

A 10.900/1934. M. E. sz. rendelet 4. §-a szerint olyan esetekben, amelyekben a követelés több védett ingatlanon (hányadon) vagy ugyanannak az adósnak több védett ingatlana közül csak egy esetben van jelzálogjoggal biztosítva, a védett birtok minőség fenntartásához szükséges fizetések mértékét és számításának módját az igazságügyi és pénzügyminiszter a 14.000/1933. számú rendeletről eltérően is megállapíthatja. A vonatkozó új rendelkezések a következők:

Ha a követelés több védett ingatlanon van jelzálogjoggal biztosítva a 14.000/1933. M. E. sz. rendelet (R.) 5—7. §-a értelmében teljesítendő fizetések szempontjából a védett ingatlanok mindegyikének kataszteri tiszta jövedelmét külön-külön kell alapul venni és így kell megállapítani azt, hogy a jelzálogos követelések közül melyek vagy mennyi esik az ingatlan kataszteri tiszta jövedelmének harmincszoros szorzatán belül, illetve a harmincszoros és negyvenszeres szorzatának megfelelő határok közé és ehhez képest mely követelés után vagy a követelésnek melyik része után és milyen összegű fizetést köteles az adós közvetlenül a hitelezőnek vagy ehelyett a hitelező letéti számlájára teljesíteni. Ha valamely követelés több védett ingatlanon egyetemleges jelzálogjoggal van biztosítva, az egyetemleges jelzálogjogot minden egyes ingatlan tekintetében egész összegében kell figyelembe venni és a teljesítendő fizetés összegét következően kell számítani:

Ha egy vagy több ingatlanon az egyetemleges jelzálogjog egész összege a kataszteri tiszta jövedelem harmincszoros szorzatának ke-
retén belül esik, továbbá ha az egyes ingatlanokra a harmincszoros

szorzat keretén belül a követelésnek csak egy része esik ugyan, az ilyen részösszegek együttes összege azonban az egyetemleges jelzálogjog egész összegét eléri vagy meghaladja, az adós az egész követelés után 4 % kamatot és 1 % tőketörlesztést köteles fizetni. Ha a harmincszoros kereten belül eső részösszegek együttes összege az egyetemleges jelzálogjoggal biztosított követelés összegénél kevesebb, a 4 % kamaton felül 1 % tőketörlesztést csak a harmincszoros kereteken belül eső részösszegek együttes összege után kell fizetni a követelés többi része után pedig a harmincszoros szorzaton túl eső jelzálogos követelésekre irányadó szabályok szerint kell a szolgáltatást teljesíteni. Az R. 6. és 7. §-ának alkalmazása során a rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni annak megállapításában, hogy az egyetemleges jelzálogos követelés mennyiben esik a kataszteri tiszta jövedelem harmincszoros és negyvenszeres szorzata közé. Ugyan a rendelkezések alkalmazandók a hitelezők letéti számlájára befizetett összegeknek a 7100/1934. M. E. sz. rendelet 1. és 2. §-ai értelmében való felosztása során is.

Az R. 6—7. §-aiban meghatározott fizetési kedvezmény igénybevétele esetében a gazdaadós a kataszteri tisztajövedelem negyvenszeresének megfelelő határig valamennyi ingatlana után köteles megfizetni az R. 6. §. 1. bekezdésében megszabott összeget. Azt az összeget, mely a hitelezőnek közvetlenül járó szolgáltatás teljesítése után többetként mutatkozik a hitelezőket illető postatakarékpénztári letéti számlára kell befizetni és a vonatkozó rendelkezések szerint kell felosztani.

Ha a védett ingatlanokon záloglevél vagy kötvény kibocsátás alapjául szolgáló kölcsön biztosítására van jelzálogjog bekebelezve az egyéb jelzálogos követelésre fizetendő összeget az R. 6—7. §-ban meghatározott kedvezmény igénybevétele esetében is a fenti szabályok szerint kell megállapítani.

A védett birtokok főfelügyelete a gazdaadós által teljesítendő szolgáltatások összegének a 10.900/1934. M. E. sz. rendelet 4. §-ban említett esetekben való kiszámítása tárgyában kibocsájtott 6.600/1935. I. M. sz. rendelet gyakorlati alkalmazását 26.300/1935. V. b. f. szám alatt példákban mutatja be.

Az élet- és járadékbiztosítási szerződéseken alapuló pénztartozások ártértekelésére az 1928: XII. t.-c. 24. §-a értelmében alkotott alapnak felosztása tárgyában 1935. február 26-án hatályba lépett 1900/1935. M. E. sz. rendelet (B. K. 47. szám).

Az 1928. évi XII. t.-c. 24. §-a értelmében a biztosító magánvállalatok felügyelő hatósága az idézett t.-c. 22. §-a szerint ráruházott tömegből és a 23. §. szerinti hozzájárulásokból felosztási alapot alkot, melynek a jogosultak között való felosztását az 5702/1934. M. E. sz. rendelet 1. §-a alapján a rendelkezésre álló fedezethez mérten meg lehet kezdeni, mielőtt a felosztási alap az 1928. évi XII. t.-c. 21. §-a értelmében megszűnt követelésre aranyértékének 5 %-át fedezné. Az egyes ártértekelésre elfogadott biztosítások után ártértekelési értéként a megszűnt aranykövetelések aranyértékének 5 %-át kell kifizetni; a 2. §. értelmében pedig a felosztási alap terhére azokból a biztosítási szerződésekből eredő követelésekre kell fizetéseket teljesíteni, amely biztosítási szerződéseket a biztosító magánvállalatok a felügyelő hatóságra 1934. évi július hó 1. napjáig átruháztak, továbbá amelyeket a félnek a pénzügyminiszter által kitűzendő határidőben tett bejelentése folytán 1934. évi július hó 1. napja után ruháznak át.

Az új rendelet rendelkezéseinek megfelelően a felügyelő hatóság 1935. évben megkezdi, a következő években pedig folytatja a felosztási alap készpénzvagyonából a felügyelő hatóságra átruházott biztosítási szerződések értelmében jogosultaknak kielégítését. Ha azonban